

Forsvarsministeriet indgik i 1990 en særlig overenskomst for fuldtidsansatte stationsledere, bådførere og bådmænd ved redningsstationerne under Farvandsvæsenet. Farvandsvæsenet har siden 1990 på visse redningsstationer ansat redningspersonale på fuld tid. Der er i dag ca. 40 personer ansat efter overenskomsten for fuldtidsbeskæftiget redningspersonale i Farvandsvæsenet.

Forud for 1990 skete betjeningen af redningsstationerne af opsynsmænd, bådførere, bådmænd og betjeningsmænd, der var ansat med et fast vederlag for at stå til rådighed for redningsøvelser og 'redningsforetagender'. Disse personer, der stod til rådighed mod et mindre vederlag, kunne bevilges en mindre understøttelse som supplement til folkepensionen ved beskæftigelsesophør på grund af sygdom, alder samt ved dødsfald en understøttelse til de efterladte med hjemmel efter Forsvarsministeriets regulativ af 1. oktober 1955.

Der er i dag godt 160 personer ansat som ikke-fuldtidsbeskæftiget redningspersonale. De pågældende har typisk hvervet som ikke-fuldtidsansat redningsmand som et bierhverv. Ved fratræden på grund af sygdom, alder eller anden utilregnelig årsag, kan disse personer opnå en understøttelse beregnet på grundlag af deres faste årlige (rådigheds-)vederlag og øvrige bestemmelser i forannævnte regulativ af 1. oktober 1955, der som nævnt også indeholder hjemmel til understøttelse til de efterladte.

Da Forsvarsministeriet efter 1990 også har beregnet understøttelser efter det forannævnte regulativ til fhv. stationsledere, bådførere redningsmænd, der har været ansat under Farvandsvæsenet efter overenskomsten for fuldtidsbeskæftiget redningspersonale, etableres hjemlen til afholdelse af disse udgifter.

Hjemlen forudsættes at gælde for disse understøttelser, og for de af Forsvarsministeriet nyberegne understøttelser, indtil Forsvarsministeriet måtte have aftalt en ordinær pensionsordning for den pågældende personalegruppe."